

2. Dopłatą nie obejmuje się jednorodnej produkcji nakładczej oraz ogrodniczej i sadowniczej, na którą obowiązują ceny dnia i miejsca.

3. Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej w porozumieniu z Prezesem Zarządu Banku Gospodarki Żywnościowej ustali zasady kwalifikacji jednorodnej produkcji nakładczej oraz ogrodniczej i sadowniczej.

4. Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Cen określi szczegółowe zasady ustalania wskaźnika wzrostu cen skupu produktów rolniczych.

§ 3. Środki pieniężne, o których mowa w § 1 ust. 1, są oprocentowane w wysokości obowiązującej dla wkładów płatnych na każde żądanie.

§ 4. Minister Finansów zapewni środki na wykonanie uchwały.

§ 5. Ilekroć w uchwale jest mowa o producentach rolnych, rozumie się przez to rolników indywidualnych oraz jednostki uspołecznione gospodarki rolnej.

§ 6. Traci moc § 4 uchwały nr 229 Rady Ministrów z dnia 29 października 1981 r. w sprawie środków aktywizacji skupu żywca rzeźnego wieprzowego i wołowego (Monitor Polski Nr 28, poz. 256).

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

283

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 10 grudnia 1981 r.

w sprawie taryfy składek za obowiązkowe ubezpieczenia komunikacyjne.

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 2 grudnia 1958 r. o ubezpieczeniach majątkowych i osobowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 72, poz. 357, z 1964 r. Nr 16, poz. 94 i 1975 r. Nr 16, poz. 91), § 1 i 11 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 1974 r. w sprawie sposobu ustalania taryf i poboru składek za obowiązkowe ubezpieczenia majątkowe i osobowe (Dz. U. Nr 49, poz. 304) oraz § 34 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1981 r. w sprawie obowiązkowych ubezpieczeń komunikacyjnych (Dz. U. Nr 30, poz. 166) zarządza się, co następuje:

§ 1. Składkę roczną za ubezpieczenia komunikacyjne dotyczące pojazdów będących w posiadaniu osób fizycznych i jednostek gospodarki nie uspołecznionej, zwanych dalej „posiadaczami”, ustala się w zależności od zakresu tych ubezpieczeń oraz rodzaju pojazdu.

§ 2. 1. Pełny zakres ubezpieczeń obejmuje ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej (OC), ubezpieczenie następstw nieszczęśliwych wypadków (NW) i ubezpieczenie auto-casco (AC).

2. Ograniczony zakres ubezpieczeń obejmuje ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej i ubezpieczenie następstw nieszczęśliwych wypadków.

§ 3. 1. Składka za ubezpieczenia obejmuje składkę podstawową, z uwzględnieniem obliczanych kolejno obniżek.

2. Składkę zaokrągla się do 10 zł w ten sposób, że końcówki do 5 zł odlicza się, a końcówki przekraczające 5 zł zaokrągla się w górę do pełnych 10 zł.

§ 4. 1. W przypadkach określonych w § 35 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie obowiązkowych ubezpieczeń komunikacyjnych składkę opłaca się za pełne miesiące do końca roku kalendarzowego, z tym że miesiąc rozpoczęty liczy się za pełny.

2. Jeżeli przed otrzymaniem stałych tablic rejestracyjnych pojazd został dopuszczony do ruchu drogowego na podstawie pozwolenia czasowego, składkę ustala się z uwzględnieniem okresu ważności pozwolenia czasowego.

§ 5. 1. Składka podstawowa za ubezpieczenia samochodów osobowych*) i autobusów wynosi:

Pozycja taryfy	Grupa pojazdów według pojemności silnika w cm ³	Składka roczna w złotych za pojazdy produkowane w:			
		Polsce i innych państwach członkowskich RWPG i Jugosławii przy zakresie ubezpieczenia**)		pozostałych państwach przy zakresie ubezpieczenia	
		pełnym (OC, NW i AC)	ograniczonym (OC i NW)	pełnym (OC, NW i AC)	ograniczonym (OC i NW)
1	do 900 oraz o napędzie elektrycznym i samochody towarowo-osobowe	2.600	1.300	3.800	1.900
2	901—1250	3.700	2.000	4.900	3.000
3	1251—1500	4.600	2.000	6.500	3.000
4	powyżej 1500***)	7.400	3.500	10.400	5.100
5	autobusy i przyczepy autobusowe	8.500	4.000	15.000	6.800

*) Za samochód osobowy uważa się również samochód towarowo-osobowy.

***) Do samochodów produkcji polskiej zalicza się samochody marek zagranicznych montowane w Polsce.

*** Z wyjątkiem samochodów marki „Warszawa”, dla których składkę ustala się według 3 pozycji taryfy.

2. Składka podstawowa za ubezpieczenia samochodów ciężarowych wynosi:

Po- sya ta- ry- fy	Grupa pojazdów według typu, ładowności i przeznaczenia	Składka roczna w zł przy zakresie ubezpieczenia	
		pełnym (OC, NW i AC)	ograniczo- nym (OC, NW)
6	Samochody ciężarowe o ładowności do 2,0 ton i ciągniki łącznie z przyczepami ciężarowymi, z wyjątkiem ciągników wymienionych w poz. 7 oraz rolniczych i gąsienicowych	2.800	1.700
7	Samochody ciężarowe o ładowności ponad 2,0 tony, w tym również samochody specjalizowane, ciągniki samochodowe siodłowe i balastowe wraz z naczepami i przyczepami (pojazdy członowe)	4.500	1.700
8	Samochody specjalne (pojazdy przeznaczone do innego celu niż przewóz osób lub ładunków), samochody pogrzebowe oraz samochody ciężarowe o napędzie elektrycznym	1.600	700

3. Składka podstawowa za ubezpieczenia ciągników rolniczych i gąsienicowych wraz z przyczepami wynosi:

Po- sya ta- ry- fy	Grupa pojazdów według mocy silnika w koniach mechanicznych	Składka roczna w zł przy zakresie ubezpieczenia	
		pełnym (OC, NW i AC)	ograniczo- nym (OC, NW)
9	do 30	700	250
10	powyżej 30 do 45	800	250
11	powyżej 45	900	250

4. Składka podstawowa za ubezpieczenia motocykli i trójkołowców wynosi:

Po- sya ta- ry- fy	Rodzaj pojazdu	Składka roczna w zł za ubezpieczenia OC, NW
12	Motocykle — bez względu na pojemność skokową silnika	350
13	Trzykołowe pojazdy samochodowe	500

5. Składkę podstawową za ubezpieczenia pojazdu samochodowego w okresie krótszym od roku (§ 4) stanowi $\frac{1}{12}$ składki określonej w ust. 1—4 za każdy miesiąc do końca roku kalendarzowego, z tym że miesiąc rozpoczęty liczy się za pełny.

6. Zwrot opłaconej składki przysługuje za częściowo nie wykorzystany okres ubezpieczenia, jeżeli pojazd znajdował się za granicą dłużej niż jeden miesiąc lub został wycofany z ruchu (wyrejestrowany). Przy ustalaniu kwoty składki podlegającej zwrotowi stosuje się odpowiednio zasady określone w ust. 5. Posiadaczowi pojazdu nie przysługuje z tytułu ubezpieczenia za dany rok zwrot składki, jeżeli wypłacono świadczenie z ubezpieczenia OC, NW lub AC tego pojazdu.

§ 6. Składki za ubezpieczenia pojazdów nie wymienionych w § 5 ustala się, przyjmując za podstawę najbardziej zbliżoną pozycję taryfy.

§ 7. 1. Inwalidzi, którzy są posiadaczami pojazdów samochodowych używanych do celów niezarobkowych, oraz posiadacze samochodów osobowych używanych przez okres dłuższy niż 25 lat opłacają składkę obniżoną o 50%.

2. Za uprawnionych do uzyskania obniżki uważa się:

- 1) inwalidów I i II grupy,
- 2) inwalidów III grupy ze schorzeniami (uszkodzeniami) kończyn, którzy zgodnie z orzeczeniem zakładu społecznego służby zdrowia, upoważnionego do badań lekarskich kierowców i kandydatów na kierowców, mogą kierować pojazdem samochodowym,
- 3) inwalidów, którym zostały przydzielone pojazdy samochodowe przez właściwy organ administracji państwowej,
- 4) inwalidów wojennych i wojskowych oraz inwalidów — członków Związku Bojowników o Wolność i Demokrację (ZBoWiD) — niezależnie od źródeł nabycia pojazdu samochodowego.

§ 8. 1. Posiadaczowi samochodu osobowego, który w okresie ostatnich dwóch kolejnych lat posiadania zarejestrowanego samochodu osobowego, ubezpieczonego w pełnym zakresie, nie spowodował wypadku objętego ubezpieczeniem OC lub AC, przysługuje za następny rok kalendarzowy obniżka w wysokości 20% składki podstawowej za ubezpieczenie w pełnym zakresie.

2. Posiadaczowi samochodu osobowego objętego pełnym zakresem ubezpieczenia (OC, NW, AC), który uzyskał uprawnienie do 20% obniżki składki (ust. 1), przysługuje w następnym roku również obniżka składki za pełne miesiące do końca roku kalendarzowego.

3. W razie zrezygnowania z obowiązkowego ubezpieczenia auto-casco 20% obniżka składki podstawowej przysługuje posiadaczowi samochodu osobowego po upływie kolejnych dwóch lat ubezpieczenia samochodu w pełnym zakresie (OC, NW, AC), jeżeli nie spowodował wypadku w tym okresie (ust. 1).

4. Osoby, o których mowa w § 7, uprawnione do 50% obniżki, opłacają składkę pomniejszoną o 20% od połowy składki podstawowej (§ 5).

§ 9. 1. Posiadacz pojazdu opłaca składkę za dany rok kalendarzowy w terminie do dnia 31 marca. W razie rezygnacji z obowiązkowego ubezpieczenia auto-casco w przypadku określonym w § 5 ust. 2 rozporządzenia w spra-

wie obowiązkowych ubezpieczeń komunikacyjnych posiadacz pojazdu opłaca składkę za ograniczony zakres ubezpieczenia (OC, NW) w terminie do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego następny rok kalendarzowy.

2. Posiadacz pojazdu objętego ubezpieczeniem w pełnym zakresie może dokonać opłaty składki w dwóch równych ratach, płatnych w terminie do dnia 31 marca i 30 września.

§ 10. Taryfę składek za obowiązkowe ubezpieczenia komunikacyjne cudzoziemców dewizowych, krajowców dewizowych w ruchu zagranicznym oraz jednostek gospodarki uspołecznionej regulują odrębne przepisy.

§ 11. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 21 grudnia 1974 r. w sprawie taryfy składek za obowiązkowe ubezpieczenia komunikacyjne (Monitor Polski z 1974 r. Nr 42, poz. 260, z 1975 r. Nr 29, poz. 182, z 1976 r. Nr 44, poz. 221 oraz z 1978 r. Nr 8, poz. 27 i Nr 26, poz. 99).

§ 12. Posiadacze pojazdów, którzy zrezygnują z obowiązkowego ubezpieczenia auto-casco w 1982 r., opłacają składkę za ograniczony zakres ubezpieczenia do dnia 31 stycznia 1982 r.

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1982 r.

Minister Finansów: M. Krzak

284

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 10 grudnia 1981 r.

w sprawie ustalania szkód w pojazdach samochodowych z obowiązkowych ubezpieczeń komunikacyjnych.

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 2 grudnia 1958 r. o ubezpieczeniach majątkowych i osobowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 72, poz. 357, z 1964 r. Nr 16, poz. 94 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91) oraz § 49 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1981 r. w sprawie obowiązkowych ubezpieczeń komunikacyjnych (Dz. U. Nr 30, poz. 166) zarządza się, co następuje:

1. Wyposażenie pojazdów.

§ 1. 1. Przez wyposażenie pojazdu w ubezpieczeniu auto-casco rozumie się sprzęt i urządzenia, w jakie wyposażony jest pojazd danej marki, typu i modelu.

2. Za wyposażenie uważa się również radioodbiornik (radio-magnetofon) zamontowany na stałe do pojazdu, antenę, zagłówki, pokrowce, urządzenia do ogrzewania wnętrza, dodatkowe oświetlenie (z wyjątkiem oświetlenia specjalnego, np. jodowego), gaśnicę przeciwpożarową, pasy bezpieczeństwa, sygnał dźwiękowy, trójkąt ostrzegawczy i świetlny, linkę holowniczą, narzędzia samochodowe, pokrywy ozdobne na koła, apteczkę medyczną, urządzenia zabezpieczające przed kradzieżą pojazdu, bagażnik, dodatkowy pojemnik na paliwo, taksometr w pojazdach służących do zarobkowego przewozu i plandekę przymocowaną do nadwozia samochodu ciężarowego.

3. W razie uszkodzenia pojazdu uwzględnia się również dodatkowo zamontowane urządzenia związane z eksploatacją pojazdu, jeżeli zostało to stwierdzone w powypadkowej ocenie technicznej sporządzonej przez zakład ubezpieczeń lub na jego zlecenie przez rzeczoznawców. W razie kradzieży pojazdu wymaga udowodnienia przez poszkodowanego, że takie urządzenia były zamontowane do pojazdu.

2. Ustalanie odszkodowania.

§ 2. 1. Za podstawę do ustalania wartości pojazdu przyjmuje się cenę obowiązującą w dniu ustalania odszkodowania przez zakład ubezpieczeń.

2. Wartość pojazdu stanowi różnica między obowiązującą w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, w uspołecznionym handlu detalicznym, ceną nowego pojazdu tej samej marki, typu i modelu wraz z wyposażeniem, o którym mowa w § 1, a kwotą amortyzacji wynikającą z okresu eksploatacji pojazdu, ustaloną według stawek określonych w załączniku nr 1.

3. W celu ustalenia odszkodowania dla posiadacza, który nabył pojazd w przyspieszonej (ekspresowej) sprzedaży dokonywanej przez uprawnione do sprzedaży nowych pojazdów jednostki gospodarki uspołecznionej, przy określeniu wartości pojazdu uwzględnia się dopłatę z tytułu tej sprzedaży.

4. Kwotę amortyzacji, wynikającą z okresu eksploatacji pojazdu, ustala się za każdy ukończony rok eksploatacji, z tym że pierwszy rok liczy się od dnia 31 grudnia roku produkcji pojazdu.

5. Jeżeli wartość pojazdu stanowi mniej niż 30% ceny nowego pojazdu, a jest on dopuszczony do ruchu, za wartość pojazdu przyjmuje się 30% ceny nowego pojazdu.

6. W razie braku obowiązującej ceny dla danego pojazdu przyjmuje się cenę innego pojazdu o zbliżonych parametrach techniczno-eksploatacyjnych.

§ 3. Na zlecenie zakładu ubezpieczeń może być ustalona przez rzeczoznawcę indywidualna wartość pojazdu, z uwzględnieniem stanu technicznego pojazdu — wymiany nadwozia, silnika lub naprawy głównej — jeżeli zostanie to udokumentowane przez posiadacza pojazdu.

§ 4. 1. Wartość pozostałości pojazdu, tj. nie uszkodzonych części, ustala się w wysokości 50% ich wartości, według obowiązujących cen (§ 2), pomnożonej przez określoną w załączniku nr 1 stawkę amortyzacyjną dla danego rodzaju pojazdu.

2. W razie użycia do naprawy pojazdu ulepszonych i zmodernizowanych nowych części i zespołów, których przed wypadkiem nie miał (§ 25 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie obowiązkowych ubezpieczeń